

Pet?fi nem alkuszik

2023 május 30. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

És ne féljünk! Lesznek, akik kiállnak mellettünk.

A tények kopogósak és magukért – illetve az unió elfogadhatatlan állapotáról – beszélnek.

Az Európai Bizottság néhány hónapja feljelentett bennünket az Európai Unió Bíróságán, mégpedig a 2022 májusában elfogadott gyermekvédelmi törvényünk miatt. E törvény célja valóban „borzalmas” az unió számára: el akarjuk érni, hogy a gyermekeinket megvédjük a szexuális másság óvodai, iskolai propagandájától, illetve el akarjuk érni, hogy a gyermekeink nevelése kizárólag a szül?k joga legyen, nem pedig genderpropagandát népszer?sít? LMBKJJKIOLTQ-aktivistáké.

A feljelentéshez az írás id?pontjáig tizenöt (!) uniós tagállam csatlakozott a bizottság oldalán, s természetesen – ugyan ki gondolta volna? – a liberális f?sodor uralma alatt álló Európai Parlament is beszállt a perbe ellenünk.

Itt tartunk most.

Sokáig tagadni próbálta Brüsszel, de ma már több ottani vezet? politikus, EP-képvisel? szájából elhangzott, hogy valójában éppen a gyermekvédelmi törvény az, amiért nem juthatunk hozzá a helyreállítási alapból nekünk jogosan járó pénzekhez.

Vagyis Brüsszel egy döbbenetes dolgot tett: egy eleve tagállami jogkörbe tartozó jogszabályunk kérdésébe beleszólt, szembemenve ezzel a lisszaboni szerz?déssel, vagyis alapjogszabályokat sértett. De ezt még tetézte azzal, hogy be is perelt bennünket ebben a témakörben, ami ezek után égbekiáltó nonszensz. Nem beszélve arról, hogy mindezt összeköti a nekünk járó pénzek visszatartásával, ami abszolút pofátlan és aljas eljárás velünk szemben.

(A legújabb, Európai Parlament velünk szembeni támadásaival ehelyütt nem is kívánok foglalkozni.)

Persze, a bizottság magyarázkodik, és az unión belüli kereskedelmi jogokkal igyekszik magyarázni a pereskedését és a pénz visszatartását, hiszen arra hivatkozik, hogy a genderpropaganda is kereskedelmi termék, s az unióban a kereskedelem, a szolgáltatások szabadsága alapjognak min?sül.

Helyben vagyunk.

Amit ugyanis Brüsszel állít, az színtiszta és szemenszedett csúsztatás.

Miért?

Azért, mert az alapvet? jogok között, ha ütik egymást, rangsorolni kell. Alapvet? joggá vált a maastrichti szerz?dés nyomán a négy gazdasági szabadság – a munkaer?, az áruk, a szolgáltatások és a t?ke szabad áramlása a tagállamok között –, ám ett?l még az alapvet? emberi és állampolgári jogok nem veszítettek az érvényükb?l. Vagy talán az unió elitje szerint igen?

Mi a fontosabb: egy gyermek alapvet? emberi joga biológiailag adott természetes emberi nemének kifejl?désében és joga a szüleik általi gondoskodásra, vagy egy teljesen álságosan „kereskedelmi” célúnak hazudott, a gyermekek természetes nemi fejl?dését eltorzítani akaró propagandatevékenység meghatározott, genderideológiát gyártó NGO-k, drag queenek, transzvesztiták által?

A válasz nem lehet kérdéses.

Az els? alapjog, valódi emberi jog, a második egy származtatott, az unió által a témára er?szakolt „jog”, amire 1992 el?tt még csak nem is hivatkozhatott volna a brüsszeli elit.

Torzítsuk el mi is egy kicsit a kérdést!

Mi lenne akkor, ha a pedofílokat képvisel? társaságok is kereskedelmi jogokra hivatkozva adnának ki kiadványokat arról, hogy a pedofília nem súlyos b?ncselekmény, hanem – az újbeszél szerint – „gyermekszeretet”? Mi lenne, ha sorban adnák ki a könyveket err?l, majd kés?bb az óvodákban és iskolákban is terjeszteni akarnák ezt? Akkor a bizottság a kereskedelmi jogokra hivatkozva megtiltaná bármelyik tagállamnak, hogy a pedofília ellen törvényt alkossanak, vagy ha van, azt visszavonassák a bíróság által?

De menjünk tovább!

Nemrég Spanyolországban felvet?dött egy új „állatjóléti törvény” elfogadásának lehet?sége, amely kimondaná, hogy az állatokkal való közösülés nem min?sül b?ncselekménynek, következmények nélkül lehet megtenni. A WEF, vagyis a Klaus Schwab által vezetett Világgazdasági Fórum – kedvenc globalista szervezetem… – is felzárkózott mind ehhez, és azt javasolja, hogy a többi országban is terjeszteni kell az állatokkal való közösülés újraértelmezését. Németországi LMBTQ-mozgalmárok már felvetették, hogy a zoofília elfogadása okán a Z bet? is kerüljön a iménti mozaikszóba, amelyben ott van az igény, hogy az állatokkal való együttélés is legyen elfogadott, hiszen a szeretet „határtalan.”

Ezek után teszem fel a kérdést: ha a zoofílisták terjeszteni akarják majd az állatokkal való együttélés, kvázi „házasság” lehet?ségét – hiszen, mint tudjuk, „a család az család” –, méghozzá kiadványokban, óvodákban és iskolákban, akkor a nagytekintély? bizottság majd pereket indít a zoofílok kereskedelmi jogainak védelmében? Na, ennyit az ?rületr?l.

Most pedig arról néhány mondatot, hogy mit tehetünk mi ebben a helyzetben, amibe belekényszerített bennünket Brüsszel.

Kiinduló tételem a következ?: egészen egyértelm?en megjósolható, és szinte biztosan arra számíthatunk, hogy az Európai Bíróság ítéletében elmarasztalja majd hazánkat a gyermekvédelmi törvény miatt, és arról határoz, hogy a törvényt törölnünk kell. Ezt szinte borítékolhatjuk. Természetesen fellebbezhetünk, húzhatjuk az id?t, de a végeredmény ugyanaz lesz.

A kérdés ezek után adott: mit fogunk akkor tenni? Egyszóval: mit tehetünk? Szerény véleményem szerint három út áll akkor el?ttünk.

Els?: elfogadjuk az ítéletet, és töröljük a magyar jogrendb?l a gyermekvédelmi törvényt.

Ezt nem javasolnám, két okból. Egyrészt azért, mert maga a bizottság és a bíróság járt, jár el jogtalanul, lábbal taposva az lissszaboni szerz?dést és az alapjogi chartát. Tehát ?k a törvénytelenek, és törvénytelen eljárásokat nem szabad betartani, azokkal szembe kell szállni.

Másrészt, nemzeti identitásunk és nemzeti karakterünk alapja egyik nagyon fontos alapja a gyermekvédelmi törvényünk. Egyben szuverenitásunk szimbóluma is – persze, többek között, a migrációval szembeni ellenállásunk, a béke iránti elkötelezettségünk és a birodalmi, szuperföderalista elképzelésekkel szembeni fellépésünk mellett. Ha a gyermekvédelmi törvényt feladnánk, önmagunkat, családpolitikánk alapjait adnánk fel, s mindazt, amit eddig felépítettünk. Más országoknak is, akik bennünk látják a reményt, rendkívül rossz üzeneteket küldenénk. Onnan kezdve nem maradna szinte senki az unióban, aki a brüsszeli jogi diktatúrának ellen tudna vagy merne állni.

Második: látszólag elfogadnánk a bíróság döntését, mert szükségünk van az unió pénzére, de igyekeznénk valahogy kijátszani a döntést „okosban”, némi átalakítással, de valahogy ügyeskedve benne hagyva a gyermekvédelmi törvény lényegét. Úgy, hogy egy kicsit átvernénk a brüsszelieket – volt már erre példa. Egy kis fifika, egy kis ügyesség, egy kis magyaros ravaszság, és a kecske is jól jár és a káposzta is megmarad.

Erre azt mondom: nem tudom. Talán igen, talán nem. Nekem annyira azért nem tetszene ez a f? alatti megoldás, mert nem vállalnánk fel egy olyan konfliktust nyíltan, ami számunkra alapvet?en fontos. Hogy is mondta Ady? Pet?fi nem alkuszik. Ett?l persze még lehet is, szükséges is sok esetben megalkudni, kompromisszumot kötni. Ez nem ördögt?l való. De! Alapvet?, lényeges, identitásunk legfontosabb kérdéseiben én inkább Pet?fi felé húzok. De ez persze egy vélemény, és lehet, hogy nincs igazam.

Végül a harmadik: nem hajtjuk végre a bíróság joger?s ítéletét, tehát egész egyszer?en nem töröljük el a parlamenttel a gyermekvédelmi törvényt.

Én teljes szívvel ez utóbbit javaslom.

Ez precedens érték? lépés lenne egy tagállam részér?l, de szerintem éppen ebben rejlik a nagyszer?sége és a nagyív?sége.

Ugyanis ezáltal jeleznénk a következ?ket. a) A bizottság és a bíróság valójában jogszer?tlenül beleszólt egy tagállam belügyeibe, és ez teljességgel elfogadhatatlan, ez az unió hagyományos értelemben vett végét jelenti. Ha ebben engednek a tagállamok, az unió valóban teljhatalmú, a jogállamiságon és demokrácián túllép? autokráciává válik, korlátok nélkül, s innent?l kezdve azt csinál, amit nem szégyell. Ezt nem engedhetjük, mert mi még mindig az unió fennmaradását szeretnénk, de nem azon az áron, hogy kialakul egy valahai Moszkva vagy egy mostani Egyesült Államok az unióból.

b) Arra késztetjük ezzel a lépéssel a teljes Európai Uniót a tagállamokkal, a bizottsággal, parlamenttel együtt, hogy valóban vita induljon el arról, mi történik az unióban, hova jutott, s merre mehet tovább. Ez a vita ugyanis tavaly is elmaradt, amikor egyfajta szánalmas látszat-konferenciasorozat zajlott az unió lehetséges jöv?jér?l, minden érdemi következmény nélkül.

Egy ilyen lépés ugyanis mindenkit állásfoglalásra késztetne, s végre igazi érvek csaphatnának össze, igazi és valós újragondolása történhetne meg annak, mi legyen az unióval.

És ne féljünk! Lesznek, akik kiállnak mellettünk. Csak József Attilát idézem ide A b?n cím? verséb?l: „És észreveszek valakit, ki szemmel, melegen, jelez, csak ennyit: Vannak itt… s te nem vagy idegen…”

Európa földjén járunk, talpunk alatt Európa. Amerre lépünk, annak kulcsfontosságú jelent?sége van

Fricz Tamás - www.magyarnemzet.hu

Ajánló